

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 217.660 van 1 februari 2012
in de zaak A. 201.923/XIV-33.534**

In zake : Roland BOURDON
wonend te 8310 Assebroek
Zuiderboomgaard 5
alwaar woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister
van Pensioenen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 30 september 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van het koninklijk besluit van 29 juli 2011 houdende de spreiding van de perequatie in schijven van 5 pct. ingevolge de herwaardering van de wedden door het koninklijk besluit van 15 september 2006 houdende de integratie in het niveau A van de titularissen van een bijzondere graad van het niveau 1 bij de Federale Overheidsdienst Financiën en de Pensioendienst voor de Overheidssector.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Marc Lefever heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 11 januari 2012.

Staatsraad Stephan De Taeye heeft verslag uitgebracht.

De verzoeker is gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Marc Lefever heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoeker ging op 1 juni 2000 met pensioen als ambtenaar van de FOD Financiën. Gedurende de laatste vijf jaar voorafgaand aan zijn pensionering was hij tot 30 juni 1997 titularis van de graad van inspecteur bij een fiscaal bestuur (rang 12) en nadien van de graad van eerstaanwezend inspecteur bij een fiscaal bestuur met een gelokaliseerde betrekking waaraan de functie van dienstchef is verbonden, bezoldigd in de weddenschaal 10S3.

3.2. Er ontstaat tussen de verzoeker en de Pensioendienst voor de Overheidssector (PDOS) een betwisting die in een eerste fase betrekking heeft op de weddenschaal waarop zijn pensioen wordt berekend. Volgens de PDOS is dat de schaal A22, volgens de verzoeker de schaal A23.

Na een aanvankelijke weigering wordt zijn pensioenbedrag in de loop van 2008 herberekend, na akkoord van het Rekenhof, op basis van de schaal A23. Er worden hem daartoe achterstallen uitbetaald. De verzoeker is evenwel van mening dat het bedrag van de uitbetaalde achterstallen onvolledig is. Volgens hem past de PDOS een verkeerde regeling betreffende de perequatie toe,

meer bepaald zou zij ten onrechte de perequatie gedurende het jaar 2006 een tweede maal beperkt hebben tot 5 pct., en werd hem alzo 752,80 € te weinig aan achterstallen betaald. Volgens de verzoeker kon de perequatie maar gedurende één jaar beperkt worden tot 5 pct. en moest ze vanaf het tweede jaar volledig worden verrekend. Hij steunt zich daarvoor op artikel 8 van het koninklijk besluit van 21 januari 2007 dat de perequatie betreft die voortvloeit uit de herziening van de maximumwedde die het gevolg is van de integratie van de loopbanen van niveau A in de nieuwe loopbaanstructuren met ingang van 1 december 2004, die werd doorgevoerd door het koninklijk besluit van 4 augustus 2004.

De verwerende partij van haar kant is van oordeel dat deze integratie slechts de gemene graden betrof en dus niet deze van de verzoeker die met een specifieke, alleen bij de FOD Financiën bestaande, graad was bekleed. Voor deze graden werd de integratie met de erbij behorende weddenverhogingen pas doorgevoerd bij koninklijk besluit van 15 september 2006 die deze integratie evenwel ook doet ingaan op 1 december 2004. De verwerende partij bereidt een nieuw koninklijk besluit voor dat de spreiding regelt van de perequatie voor de weddenverhogingen die het gevolg zijn van het koninklijk besluit van 15 september 2006, wat zij ook aan de verzoeker meedeelt.

Deze betwisting leidt tot een uitgebreide correspondentie tussen de verzoeker, de verwerende partij en de PDOS gedurende de jaren 2008-2009.

3.3. Daar de verzoeker geen voldoening bekomt vanwege de minister van Pensioenen, dagvaardt hij op 10 juni 2010 de Belgische Staat voor het Vredegerecht te Brugge. Deze zaak is nog hangende.

3.4. In het Belgisch Staatsblad van 9 augustus 2011 verschijnt dan het koninklijk besluit van 29 juli 2011 houdende de spreiding van de perequatie in schijven van 5 pct. ingevolge de herwaarding van de wedden door het koninklijk besluit van 15 september 2006 houdende de integratie in het niveau A van de titularissen van een bijzondere graad van het niveau 1 bij de Federale

Overheidsdienst Financiën en de Pensioendienst voor de Overheidssector. De artikelen 1 en 2 van dat besluit luiden als volgt:

“Artikel 1. De verhoging van de lopende pensioenen die voortvloeit uit de herziening op 1 december 2004 van de maximumwedde van de graden van niveau A van de personeelsleden van de Federale Overheidsdienst Financiën en de Pensioendienst voor de Overheidssector met toepassing van het koninklijk besluit van 15 september 2006 houdende de integratie in het niveau A van de titularissen van een bijzondere graad van het niveau 1 bij de Federale Overheidsdienst Financiën en de Pensioendienst voor de Overheidssector, wordt, gedurende een jaar te rekenen vanaf 1 december 2004, beperkt tot 5 pct. Voor elk van de volgende jaren, beginnend op 1 december van elk jaar, wordt de verhoging beperkt tot jaarlijkse opeenvolgende schijven die maximum gelijk zijn aan die welke bepaald is voor het eerste jaar.

Art. 2. Dit besluit heeft uitwerking met ingang van 1 december 2004 en is alleen van toepassing op de pensioenachterstallen verschuldigd voor de periode van 1 december 2004 tot 30 november 2006.”

Dit is het bestreden besluit.

IV. Onderzoek van de vordering

4. Overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de verzoeker

5.1. In het enig verzoekschrift wordt geen uiteenzetting gegeven van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

Beoordeling

5.2. Een enig verzoekschrift dat geen uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel bevat, maakt de vordering tot schorsing onontvankelijk.

5.3. Bovendien stelt de verwerende partij terecht dat als er al sprake kan zijn van enig nadeel, dit een puur financieel nadeel is. Een dergelijk nadeel is inderdaad niet moeilijk te herstellen.

5.4. Met het nadeel dat niet overeenkomstig artikel 8, eerste lid, 3°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State in het enig verzoekschrift werd aangevoerd, maar voor het eerst ter terechtzitting, kan geen rekening worden gehouden.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 1 februari 2012, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

Stephan De Taeye, staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door

Christophe Verhaert, griffier.

De griffier

De voorzitter

Christophe Verhaert

Stephan De Taeye